

Abstrakt (česky)

Brazílie nemá vhodné předpoklady pro svojí existenci – prezident je obdařen silnými legislativními pravomocemi, které mu umožňují dominovat politiku, a zároveň čelí značně fragmentovanému parlamentu. Takovýto systém by měl v zásadě generovat časté politické krize a měl by se podepsat na nestabilitě politického režimu. V této práci se pokoušíme předložit důvody, proč tomu tak není. Díky proměně mezinárodního ideologického a politického kontextu (mj. konec Studené války) došlo nejen ke zvnitřnění demokracie mezi jednotlivými politickými aktéry, ale také k návratu armád do kasáren. Parlament a prezident byli ponecháni svému osudu. Prezident sice stále dominuje legislativnímu procesu (což je dáno jeho širokými pravomocemi) a může ovlivňovat možnosti, mezi kterými se parlament rozhoduje, ale ústava jej (de facto) nutí k tomu, aby se snažil hledat podporu u parlamentu a vytvářel široké koalice. Parlament má v rukách nástroje jak předkládat prezidentovi alternativní návrhy a de facto rozhoduje o tom, zda jeho politika nalezne dlouhodobého uplatnění. V extrémní poloze (např. politické krize) je parlament proaktivním politickým hráčem, který kontroluje přežití prezidenta.